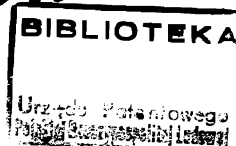

B63h 23/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39308

Kl. 65 f¹, 1

Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych *)

Gdańsk, Polska

Stawidło parowej maszyny okrętowej

Patent trwa od dnia 18 czerwca 1955 r.

Stawidło, zawierające znany klin do sterowania maszyny parowej, ma za zadanie zmianę napelnienia cylindrów maszyny, jak również zmianę kierunku jej obrotów. Stawidło jest proste w konstrukcji, niezawodne w działaniu i znacznie prostsze i tańsze od obecnie stosowanych urządzeń sterowniczych w okrętowych maszynach parowych.

Zasada działania stawidła polega na tym, że zmiana promienia mimośródów zostaje osiągnięta dzięki przesuwaniu wzdłuż osi wałka rozrządczego klina. Wynalazek dotyczy jednak budowy takiego stawidła, zawierającego klin przesuwany, i uwidoczony jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia schemat stawidła w przekroju, a fig. 2 — lewą część stawidła w widoku perspektywicznym. Wał rozrządczy stanowi tuleja A, osadzona na dwóch łożyskach F. Wewnątrz tulei znajduje się osadzony przesuwnie wałek G, na którego końcach z płaskimi klinami C, osadzone są dwa mimośrodowo B' i B". Tuleja A napędzana kołem zębatym E, obraca się wraz z mimośrodami B', B" z wałkiem G, klinami przesuwnymi C oraz przesuwnym D. Przesuwając przesuwnik D, powoduje się prze-

suniecie klinów C, a tym samym zmianę promieni mimośródów B' i B", napędzających suwaki. Dzięki przesuwaniu klinów C i wywołanej tym zmianie promienia mimośrodowości, zmienia się wielkość skoku suwaków, a co za tym idzie, napelnienie cylindrów maszyny parowej oraz zmianę kierunku jej obrotów.

Zastrzeżenie patentowe

Stawidło parowej maszyny okrętowej, zaopatrzone na wał rozrządczym w przesuwany klin do zmiany promieni mimośródów, poruszających suwaki cylindrów podczas ruchu, znamienne tym, że wał rozrządczy stanowi tuleja (A), napędzana kołem zębatym (E) i obracająca się w dwóch łożyskach (F), wewnątrz niej zaś osadzony jest przesuwny wałek (G), zaopatrzony na końcach w mimośrody (B' i B"), o brzośce się z tym wałkiem (G) i umocowane obrotowo do tulei (A), przy czym wałek (G) przedłużony jest z jednej strony w wystający przesuwnik (D), przy nastawianiu którego następuje za pomocą klinów (C) zmiana promieni mimośrodowych (B' i B").

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Ignacy Sienicki.

Centralne Biuro
Konstrukcji Okrętowych

